

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

De Fictis Et Fvcatis Cavssis, fura[n]di rapie[n]di & auffere[n]di bona ecclesiastica. Primo de pri[m]o titulo iuste possessio[n]is, qu[a]e dici[n]t possessio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

A C T A

in quibus ego fategerā diuino auxilio Zwingliū cum omnibus sibi ex facto adherentibus infames siue famosos facere, quas cum earum probationibus enumerabo, primo de nouē supra memoratis iuste possessionis titulis,

DE FICTIS ET FVCATIS CAUSSIS,
furādī rapiēdi & auferēdi bona ecclesiastica. Primo
de priō titulo iuste posselliōis, quę dicit possessio.

Omnis fides quę suos fideles, omnis lex quę suos obseruatores, omnis religio quę suos deuotos, Omnis doctrina quę suos discipulos facit infames, legi diuinę, recte rationi, iurinatūrę & oīm gentiū est cōtraria, mendax reprobata atq; famosa.

Primo dico nos esse in nostrę fidei posselliōe, nostri Christiani honoris, iam plus annis mille quingentis, sæpe quidem ab hæreticis impugnati, sed semper diuina suā ecclesiā protegente clemētia perstetimus incolumes & inexpugnati, iustitia nobis suffragante. Hodie enim obseruāt (quum utriusq; interdicti possessorij potestas æquata est) ut ille uincat possidendo, qui litis contestate tempore, nec uī, nec clam, neq; precario detinet Insti. de interdic. par. Hodie tamē. Cum igitur & ciuilibus & naturalis ratio id faciāt, ut alius possideat, & alius a possidente petat eo. par. Retinēdæ. Iustum hoc erit duplici ratione euangelicos fideles nouos a nobis petere.

Similibus & rationibus & causis in possessione sumus nostrorū mobiliū & immobiliū bonorū atq; fuimus legis cōtestate tempore a nemine impugnati, usq; ad hæc temporā euāgelica. In quo nos hī fures nō iuste quidē sed solo facto ut solēt, neq; uiri adorti sunt, & a nostra iusta & bonę fidei posselliōne deturbarunt, quam nobis posselliōne (ut supra est dictū) ambo interdicta. Vti possidetis & utrobi concedunt.

Quicumq; igitur absq; iustitia, sed sola uī, quemcunq; de sua possessione deijcit, ut faciunt euāgelici neq; fures & raptores hī notantur infamia, quia publicis iuditijs ex legibus in eos animad

M V R N E R I.

animaduertitur, lege Iulia. de vi. pri. & de vi pub. insti. de in
terdic. pañ. Qui aut aliquem de possessione per vim deiecerit
tenet, lege Iulia. de vi priuata, aut de vi publica, sed de vi pri
uata, si sine armis vim fecerit, sin aut cum armis eum de pose
ssione expulerit, de vi publica tenetur.

Famosum enim fieri, triplici contingit uia. Primo ipso ius
re, hoc est ubi iura aliquem infamia notant, ut habet ff de his
qui no in le. i. Secunda per sententiã iudicis, ut cū iudex quẽ
famosum censet. Tertia per pœnã publicorũ iudiciorũ, ut quũ
quis suspendit, rotatur, capite plectit, aut alioqui in corpore
suo pœnam luiturus sit, le. ictus fustium ff de his qui no in fa.
in la. infamem ff de pub. iudi. Quumq; euãgelici nebulones
& fures præcipiantur per legem Iuliã. de vi pri. aut pub. pœ
nam pati necessario consequitur eos famosos esse.

Fama est illæsi status dignitas legibus & uita probatus, sic
ergo hunc fama dignum censeo, qui sui status dignitatẽ neq;
legibus neq; uita lesit. Et e contrario hunc infamem qui con
tra leges & culpabili uita dignitatem suam lesit, quemadmo
dum Zwinglius cum suis adherentibus faciunt, qui contra
leges dei furantur, rapiunt, incendunt, ad sanguinis effusio
nem incitant, & breuiter de hoc loquendo nihil intermittãt,
quod non ad patibulũ, siue ad publica iudicia pertineat, & ad
rotam. Nunquãd hoc intelligibiliter est dictum, & (ut aiunt)
bono germano eloquio confessum.

Nunc ad conclusionem redeo, quod nos diuus Paulus do
ceat ij. Corinth. vi. Per infamiam & bonam famam, hoc est
etiam si nos fideles famosi censeremur, hominũ æstimatione
re uera tamen & in ueritate bonæ famæ esse debemus. Quid
enim aliud nos docet Christiana nostra fides, quam per diui
nas & humanas leges, quæ diuinis non fuerint contrariæ, in
culpabilem ducere uitam, & dignitatem nostri status non le
dere. Hæc conclusio uerior est, quam ut debeat prolixiore al
legatione probari atq; defendi.

Rr

A C T A

Hic titulus possessio bone fidei dicitur, quā scilicet q̄s bona siue mobilia siue immobilia possidet clericis & religiosis dominiū confert siue proprietatē, a quo dominio a nemine expelli & detradi possunt, nec debēt, eis iniuriā, quā p̄ iniuriā, improbitatē, uim, rapinam, sacrilegia siue furtum.

Econtrario euangelici ecclesiarū fures duobus utuntur titulis possidendi bona nostra. Primus uis inermis appellatur, qua uis nostra bona ut infames & improbi neq̄ fures rapiunt atq; furantur. Alius eorū possidendi titulus uis armata uocatur quādo scilicet cum armis uim inferunt, quo hij terrarū nebulones utunt, quū armis ecclesias & monasteria irrumpūt, dilacerant, destruunt, ui om̄ia auferētes quæ reperiunt. De his duobus famosis titulis nouorū Christofideliū furū habes ff de ui & ui ar. reliquum apud patibulū inuenient.

Et est primi tituli pœna quæ uis inermis dicit, q̄a amittunt tertiam partē oim̄ bonorū suorū si scilicet sine armis nostris bonis uim intulerint. Si aut̄ uim cum armis inferant, in exiliū damnandi sunt quod relegatio dicit. Insti. de pub. iudi. par. Item lex Iulia. de ui pub. & C. ad le. iulianā de ui pub. le. quouiam & le. ij. ff de accusationibus le. hos accusare par. Omnibus.

CONCLUSIO II.

De sc̄do titulo iuste possessionis dominiū dicto.

Famosus est qui nullum alienandi legis uel dominiū ius habet, audet tamen quæ nostra sunt bona sine facto nostro alienare atq; trāsferre, & ex suo delicto meliorem cōditionem iuā facere.

Secundus iuste possessionis titulus, is est ut domini simus nostrorū bonorū, quæ nullus a nobis rapere debet siue alienare, Deuter. v. Non furtum facies. Non concupisces uxorem proximi tui, non domum, non agrum, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, & uniuersa quæ illius sunt. Audite nūc Lutherani & euāgelici fures, nō ut modo abstinetis ab alienis bonis furandis, sed neq; cōcupiscere uos decet.

Boga